

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 55**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

[nov. 1902]

Min älskade, jag kunde ej lösa dig från min
Minnas: "Jag älskar dig för att du är som du är"

Min älskade, jag kunde ej lösa dig från min
Minnas: "Jag älskar dig för att du är som du är"

Jag var så rött och vitt, jag
tyckte du tro att det var bara dig
och ingen annan som skulle
göra dig lycklig

Jag sitter här och väger och öfverväger, hvad är rätt och
hvad är orätt? Det förefaller mig som om du inte visste hvad
frågans gällde för dig, men är det rätt att låta dig veta det. Jag
skull säga dig, att du har läst mig lifsen i den illusionen,
att du älskade intet högre än mig. Och i denna stund kan
var jag det så, som om jag skulle ha förlorat denna tro och
i och med det samma är din smärta bruten.

Jag skall säga dig, att det har hänt ett par gånger förre med
den, som jag tyckt mycket om, att de visat mig, att de varit högt
värde på annat än på mig, jag har inte sagt något utan låtit
den handla som de ville, men mitt hjärta är slutt, det förlämnar
aldrig något sådant. Jag kan ta förnufts-käl, jag kan bli för-
siktig och snäll, och jag vill inte det gamla vänskapets för-
hållande, men kärleken kommer ej åter - Det är som om hjär-
tat skulle ange mig med ett härt skäl, som ej kan nykna.
Det vill ej utsätta mig för att bli närat för andra gånger.

Att du gör ifråga mig förefaller mig nu som en så för-
färlig olycka, men det näras mig också mycket, att du vill
gå utan att vara tvungad, det känns nu som skulle det gå
med dig som med andra att jag måste aluta till mig för dig
för att du ej skall göra mig nå annat än en gång.

Sedan, om du gör, kommer afstängt och alla möjliga pliktiga
som vi kopra på hur rite håll, vi bli skilola åt hvad vi är för-
nöda att hålla emot. Öfven om ej mitt hjärtas slaktet vare.

Men jag sitter nog och tänker att jag gör mycket orätt att skän-
na dig på detta sätt. Jag skall nog försöka att ej bli slakt. Det är
ju skilnad för på dig och de andra, ty ingen har älskat mig nå
som du. Jag är också mer rädd om minna vännen nu. Det är inte
lätt att finna en annan sådant som du. Hvarstade att det blir
du, som blir bedrån af mig om jag fordrar ett sådant offer
af dig. Men du förstår inte hur jag älskar dig, du vet inte
ett det nu känns alldeles omöjligt att förlåta att du vill göra mig
denna sorg.

Jag öpp efter en sömnlös natt. Trött och hopplös. Jag är så rädd att du gör. Öfverhär har
värdt hela natten så jag vet ej hvad jag skall te mig till. Förlåt mig att jag visar dig
men jag tyckte du tro att det var bara dig

om jag gör något i, som du sagt dig hade den svåraste förtäring
kunskapsen, men jag tror & hoppas mig den svåraste förtäring
Men jag sitter och tänker, att det är orätt att hindra tinget
att ha sin gång. Allt hvad du förtäring kan ju inträffa, men
det skulle dock ej bli på detta sätt, om du nu vill göra det. Jag
skall inte skiljas från dig utan att vara alldeles tvungen och du
hade ej fara från mig utan att vara det. Då tvung eller stark
plikt försliggen, så att vi måste skiljas efteråt är det ingen
bitterhet såsom detta skulle göra. Du säger ju själv, att
du tycker att här har varit förfärligt förtäring, och du vill lämna
mig åt detta släcke. Jag kan nog lära det, men du skulle in-
te göra det utan nödvändig.

Som jag har sagt dig ser jag inte någon möjlighet att flytta från
Falun på många år för det förtäring inte så länge som jag är så lyck-
lig att minna befrukt och äfven sedan kan jag stanna. Stannar du
för mig skall du, så är jag ju också bunden att ej flytta härifrån
utan tvungande nödvändighet. Att bo på samma ställe som på
Elkan kan ej bli tal om förtäring på vår höga ålderdom. Och då
vill vi väl kunna vara tillsammans alla tre.

Min befruktplan är visst att hålla mitt gamla hem på landet
och bo där, men om du måste jag ju vara mycket rik. Då jag
hinner så långt ser jag att du bör vara mogen att taga afsked och
du kan då irotta dig ett eget hem kvar du vill, ty ett eget hem skall
du alltid ha. Men du behöfver inte stärför bo där, utan länge månader
på höst och vinter skall du vara hos mig som gäst. Jag ämnar verkli-
gen ej sitta ensam ute på landet. På sommaren kommer väl andra
gäster och då kan du på vara fr. Men på vintern vill jag ha dig.
Du tycker kanske, att detta är samma befruktplaner, men jag
skall säga dig att hvad jag drömmar brukar gå i uppfyllnad.

Du har också drömt, och jag kommer verkligt och ber dig
att ripa såvel dina förhoppningar för mig skall, kanske
mest därför att jag vill fortära att älska dig. Du har ej vetat
hur svårt det skulle vara för mig att mista dig, inte sant?

Om jag någonsin någon tycka för dig i det du vill göra skulle jag
ej skiljas. nu gör jag det ändå därför att vi stå till kvarn-
dra i mycket närmare förhållande än vanliga vänner. Jag kan
någonsin förtäring med dig att jag tycker du begär något sådant
älskarskapsbrev, så du ber mig. Jag kan ej se långt ut